Ч. 226 Неділя 9 (21) жовтня 1894. Рік IV.

иходить у Львові що
ня (крім неділь і гр.
т. сьвят) о 5-ій го-
дині по полудни.

Редакция і
міністрация: улиця
Чарнецкого ч. 8.

сьма приймають ся
лиш франковані.

кописи звертають ся
ш на окреме жадане
за зложенем оплати
почтової.

кламациї незапеча-
ї вільні від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адмінїстрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Катастрофа в царскій родинї.

Офіцияльні круги російскі укривали довго [пра]вдивий стан недуги царя Александра III. [Ко]ли час коли цар в Спалї був таки направду [н]е добре недужий і приватні вісти доносили, [що] він дістав два рази якогось омлїня чи атаку [апо]плектичного, то офіцияльні круги казали [свi]ти Европі, що цар ходить на польоване. [А]коли з Берлина покликано дра Ляйдена, [то] вже було укрити правдивого стану і від [то]го часу вже було й півурядово признавано, що [цар] таки направду нездужає, хоч все таки [не] було знати, що есть цареви. Аж ось перед[ос]тайдний білетин о недузї царя, оголошений [в у]рядовій ґазеті і підписаний докторами Ляй[ден]ом, Сахарином, Поповом і хірурґом Веля[мин]овом розкрив правду і признав, що недуга [цар]я погіршила ся. Вчерашний білетин подає [про] стан недуги царя о 10 год. вечером дня [18] с. м. таку вість: Цар не спав майже цїлу [ніч]; рано встав як звичайно; загальне осла[бл]е[н]е; ділане серця не змінило ся. Опухнене [ніг], яке вже перед тим було показало ся, збіль[ши]ло ся. Загальний стан не змінений. Підпи[са]ні: Ляйден, Сахарин, Гірш, Попов, Веля[ми]нов.

Такий був стан недуги царя до вчера. [Ни]нї коли се пишемо, цар може вже не жиє. [П]ариска аґентия Гаваса дістала вість з Петер[бу]рга, що цар вже конає а вчера пізно в ночи [ро]зійшла ся навіть в Парижи чутка, що цар [вж]е помер. До Парижа приїхав вчера вел. кн. [Ол]ексій з Біярріц, дуже пригноблений, і зараз [ве]чером виїхав експресовим поїздом до Росиї. [Ал]е не сама лиш вість о недузї царя викликала сензацию. В родинї царскій заносить ся мабуть на якусь більшу катастрофу, як лиш на саму смерть головного єї члена, бо наспіла вість, що і цариця сильно занедужала. Кажуть, що цариця дістала сильного роздразненя нервового і для того завізвано до Ливадиї славного психіятра дра Мержеєвского. Ба, неконець на тім; з Берлина доносять, що й донька царя вел. княг. Ксенія також занедужала.

Так отже зі всїх дотеперішних вістий виходить, що в царскій родинї заносить ся дїйстно на катастрофу, лиш обєм єї ще не звістний; то лиш певна річ, що цар, коли ще не помер, то певно не подужає; у него проявила ся вже не лиш пухлина ніг, але після приватних вістий, які розійшли ся вчера в Петербурзї, мав цар і осліпнути. Недуга ниркова має то до себе, що впливає також і на очи; чоловік може при недузї тій або значно ослабнути на очи або таки й зовсім осліпнути, що буває звичайно ознакою дуже вже близької єго смерти.

Вісти о грізнім станї недуги царя надходять рівночасно з ріжних сторін. В Льондонї одержали вчера потверджене вісти, що стан царя Александра есть безнадїйний. Так само наспіла вчера о 10 год. вечером вість до Берлина, що катастрофи треба сподївати ся що хвиля. Віденьска амбасада российска не одержала вправдї нїякої офіцияльної вісти, але в місті розійшлась була також чутка, що цар помер. Який есть фактичний стан, годі в сїй хвили знати; але з вістий, які доси наспіли, показує ся ось що: цар есть умираючий, а може вже й помер; цариця з жури дістала сильного роздразненя нервового, (після приватних вістий мали проявити ся у неї ознаки збожеволїня); донька царска, вел. княг. Ксенія занедужала, а другий син царя вел. кн. Юрий нездужає вже від кількох лїт і гине поволи, бо на єго грудну слабість нема лїку.

Що в виду такого стану річи стане ся, чи буде ще в послїдній хвили установлена регентия — годї знати. Кажуть, що царя приготовлено вже на все і він нїчого вже не бажає, лиш того, щоби ще за єго житя відбуло ся вінчане царевича з гескою княгинею Алїсиею. Після вістий з Дармштадту мала княг. Алїсия виїхати, ще вечером дня 18 с. м. через Віденъ до Ливадиї; опісля відложено виїзд єї на вчера перед полуднем і вибрано дорогу через Берлин і Варшаву. Чи она вже виїхала, не знати. В Ливадиї мало би отже відбути ся тихе вінчане в присутности умираючого царя, але перед тим княгиня мусїла би ще перейти з лютераньскої віри на православну. Здає ся, що кн. Алїсия то нерадо робить, бо заявлене, яке она дала в сїй справі, не вдоволило Побідоносцева і він — так кажуть на певно — подав ся був вісім днів тому назад до димісиї.

Річ то легко понятна, що мало хто хоче вірити в природну причину недуги царя і що тепер ходять о тих причинах всїлякі поголоски. Один француский лїкар доказує в ґазеті Soir, що недуга царя есть загадочною і що він не гине виключно лиш від самої недуги ниркової. Деякі нїмецкі ґазети ось як Voss. Ztg. записують вість, будьто би у царя проявили ся якісь ознаки отроєня, а дехто каже, що недуга царя тягне ся вже два роки від того часу, коли єму подано рибу, котра по всїй імовірности була затроєна. Такі вісти, котрих правдивість годі сконстатувати, дадуть ся легко

Матій Сандорф.

(Повість Юлїя Верна).

(Дальше).

Коли Поент Пескаде вийшов на двір, по[ба]чив там в огородї, недалеко якогось кіоска, [Ка]па Матіфу, котрий сидів на лавочцї.

Поент Пескаде приступив до него.

— Чи може вже пора? — спитав Кап [М]атіфу.

— Ніби до чого пора?

— А щоби.... щоби....

— Щоби виступити на сцену?... Нї, мій [ка]пуню!... Ще не пора!... Стій ще за кулїса[ми]!... А чи ти вже що їв?

— А вже-ж, що їв.

— Видихайже здоров! Бо менї, бачиш, [жо]лудок стягнув ся аж до самих пят... а то [по] правдї сказавши не повинно так бути. Але [як] вже єго якось знову підтягну, скоро лиш [на]году мати!... Отже не відходи звідси скорше, [аж] я знову до тебе прийду.

Поент Пескаде вийшов знову на рампу, [з]трою Сіляс Торонталь і Сарканїй сходили [в] долину.

Коли він переконав ся, що оба спільники [каз]али принести собі вечерю до своїх комнат, то й він позволив собі повечеряти при „табль д'от“ [1]). Була вже найвисша пора, і за пів години був єго жолудок знову на тім місци, яке мусить займати сей важний орґан в чоловічій машинї.

Відтак вийшов він на двір, закурив собі знамените циґаро і став знову на вартї коло готелю.

— Бог сьвідком, що з мене дуже добрий вартівник. Як би до того уродив ся!

Але все лиш одно і то само приходило єму на гадку: чи ті вельможні панове вернуть ще нинї до Монтекарльо, чи нї?

О осьмій годинї показали ся Сіляс Торонталь і Сарканїй в дверех готелю. Поентови Пескаде здавало ся, що він таки добре чує і розуміє, що они чогось перечать ся з собою.

Банкір хотів, видко, послїдний раз оперти ся покусї і намовам свого товариша, бо Сарканїй сказав наконець до него приказуючим голосом:

— Коли бо так мусить бути, Сіляее!... Я так хочу!

Они пішли знову рампою в гору, як до парку в Монте Карльо. Поент Пескаде пішов і собі за ними, але, на жаль, не міг нїчого чути, о чім они розмавляли.

А то ось що Сарканїй сказав таким приказуючим голосом до банкіра, що той не важив ся ставити єму опору:

— Хиба би хтось з розуму зійшов, коли-б переставав тогди, коли єму щастить ся.... Чи ви одуріли, чи що такого?!.. Як то? То тогди, коли нам щасте не сприяло, ми хотїли єго до себе на силу притягнути, як би ті, що подуріли, а тепер вже нам, як пристало на людий розумних, не держати єго при собі?... Нам лучає ся нагода, як рідко, нагода, якої може вже нїколи не буде, щоби зловити щасте в свої руки і запанувати над ним, а ми маємо з власної вини пустити єго з рук?... Хиба-ж ви не видите того, Сіляее, що оно само суне ся....

— Коби лиш не перестало сунути ся — замуркотїв Сіляс Торонталь.

— Нї, сто разів, не раз кажу вам, що нї — відповів Сарканїй. — Там до чорта, та-ж того не можна так словами сказати, як то есть, але чоловік чує то по собі, що щасте таки само суне ся єму в руки!... Нинїшного вечера жде нас за столами в Монте Карльо ще мілїон!... Кажу вам, цїлий мілїон і він менї не втече!

— То грайте самі, Сарканїє!

— Я?... Сам грати?... Нї, буду з вами грати, так, з вами, Сіляее!... Коли-б менї прийшло ся вибирати, хто з нас має грати, то я би безусловно вас вибрав!... Щасте, бачите, дер-

[1]) Табль д'от (слова француські — table d'hote) значить: „обід господарский“, обід, при котрім подають на стіл (табль) не кождому окремо, але для всїх разом, а кождий гість бере собі кілько хоче.

пояснити тим станом, який панує в Росиї і при котрім особа пануючого нїколи не єсть там безпечна.

З руских товариств.

Дня 29 вересня відбули ся другі загальні збори товариства „Руслан“, котрого задачію єсть підпомагати убогу молодїж рускої ґімназиї у Львові. Зборам тим, що відбувались в шкільній сали рускої ґімназиї, проводив вп. о. радник В. Ільницкий.

По відчитаню протоколу з попередних зборів і принятю нових членів відчитав секретар товариства проф. Матїєв справоздане з дїяльности видїлу вибраного на І-их загальних зборах дня 14 мая 1894 року Видїл на своїх засїданях нараджував ся головно над придбанем средств і в тій цїли поміщував в часописях відозви, стараючись приєднувати членів для ново-завязаного товариства. Полагоджуючи зголошеня учеників о запомоги, дбав видїл о те, щоби запомоги дістались таким, що дїйстно їх потребують і на се заслугують. А щоби з початком року шкільного прийти в поміч бідним ученикам книжками, заснував видїл бібліотеку підручників шкільних, чи то закуповуючи шкільні книжки в учеників, чи то одержуючи їх даром, а відтак роздачував між потребуючих. Видїл запомагав також бідних учеників одежію, яку на тую цїль пожертвували деякі приятелї молодежи. Щоби збільшити фонди товариства, упрошено заряд руского театру, дати на сю цїль одно представлене у Львові, за що Хвальному зарядови заявляє ся сердечна подяка. Сповняючи ухвалу І-их загальних зборів відложив видїл в квоти 371 зр. 63 кр. переданої Сьвітлою дирекцією рускої ґімназиї ново-завязаному товариству — 200 зр. на фонд основний, а 50 зр. на заснованє фонду умундурованя що-найбіднїйших учеників, уміщуючи ті квоти на окремих книжочках ощадности.

Опісля здавав скарбник проф. Громницкий справу зі стану каси за час від 14 мая до 29 вересня 1894.

А) Прихід:

1) Від Дирекциї ґімназиї	371	зр.	63	кр.
2) Вкладки	50	„	—	„
3) Жертви	76	„	88	„
4) З пушок . .	3	„	71	„
5) З вистави театральної .	63	„	55	„
Разом .	565	зр.	77	кр.

Б) Розхід:

1) на фонд основний . .	200	зр.	—	кр.
2) на фонд умундурованя .	50	„	—	„
3) на запомоги ученикам .	43	„	55	„
4) на закупно учебник. і перепл.	26	„	73	„
5) Книги для дїловодства, стампіля і дрібні видатки .	10	„	40	„
Разом .	330	зр.	68	кр.
Остає в касї:	235	зр.	09	кр.

Оба справозданя принято без дискусиї, а на внесенє проф. П. Огоновского іменем комісиї контрольної, котра найшла рахунки і касу в порядку, удїлено видїлови абсолюторию.

Ухвалено відтак на внесенє видїлу фонд основний збільшити квотою 29 зр. 60 кр., а фонд умундурованя квотою 25 зр.

До нового видїлу вибрано аклямациєю тих самих членів, що й на минувших зборах, с. є. пп.: о. сов. А. Тороньского, директора Е. Харкевича, Е. Гузара, проф. Іс. Громницкого і проф. І. Матїєва; до контрольної комісиї пп. проф. П. Огоновского і проф. Гр. Врецьону.

Вкінци нараджувано ся над способом придбаня нових членів, котрих число виносило до ІІ-их зборів всего 49.

По замкненю загальних зборів промовою о. сов. Ільницкого, уконституував ся вибраний видїл в сей спосіб, що головою вибрав о. сов. Тороньского, заступником голови директора Харкевича, скарбником проф. Громницкого, секретарем проф. Матїєва.

Перегляд політичний.

На вчерашнім засїданю Палати послів поставив пос. Пернерсторфер інтерпеляцию до правительства в справі реформи виборчої. Президент мінїстрів кн. Віндішґрец відповів: „Правительство памятає о взятій на себе заявленем з дня 23 падолиста м. р. задачи переведеня реформи виборчої в цїли розширеня права виборчого, єсть тої гадки зовсїм сьвідоме, не спускає єї з ока і для узисканя порозуміня партий розпочало вже як раз конференциї. Змаганем правительства буде, щоби ті конференциї довели до пожаданого результату і щоби, о скілько можна найскорше дотичний проєкт реформи виборчої ще в сїм періодї законодавчім міг бути предложений Палатї. Мін. Бакеґем давав відтак поясненя що-до виступленя полициї підчас послїдних непокоїв робітничих у Відни і сказав, що полиция виступала аж тогди, коли робітники визвали єї своїм поступованем. Наглїсть внесеня пос. Пернерсторфера відкинено відтак 143 голосами против 120 і приступлено до першого читаня буджету. — Пос. Ріхтер заявив, що Нїмцї будуть голосувати против кредиту на ґімназию словеньску в Цилеї.

При доповняючім виборі посла до Ради державної з більшої посїлости округа Жовків-Рава-Сокаль вибраний одноголосно др. Йосиф Мілевский.

Можлива зміна на престолї росийскім дала нагоду пресї европейскій заговорити про особу теперішного наслїдника престола, вел. кн. Николая. Кажуть отже загально, що він має бути добрим чоловіком, свободолюбним і не годить ся зовсїм з системою правительства, яка тепер панує в Росиї, чого докази мав вже доси дати кілька разів. Царевич має бути також енерґічним чоловіком і можна мати надію, що коли він вступить на престол, то зломить власть Побідоносцева та верховодячої нинї в Росиї партиї, в чім знайде поміч і в родовій шляхтї росийскій, котра нинї усунула ся зовсїм від двору.

З Шанґаю доносять, що японьский маршалок польний Ямаґара з пятнайцять тисячною армією заняв позиции на пів милї від форту Артура і думає єго заняти. Флота японьска має єму при тім помагати.

Новинки.

Львів дня 20 жовтня.

— **Є. Е. Митрополит** Сильвестер Сембратович виїздить нинї на посьвячене нових церков в Стрілисках і Баківцях. Верне до Львова 22 с. м.

— **Почетне горожаньство** надало князеви Адамови Сапізї міста Львів, Перемишль і Ряшів.

жить ся одного чоловіка, а оно нинї очевидно до вас загостило!... Грайте ви, а будете видїти, що виграєте!

По правдї сказавши, хотів Сарканїй лиш того, щоби Сіляс Торонталь не остав ся лиш при тих кілька сот тисячах франків, котрі би дали єму можність видобути ся зпід єго власти; він хотів, щоби Сіляс Торонталь або знов став міліонером, або зійшов на жебрака. Коли-б він став богачем, то міг би знову так жити, як доси. Коли-ж би до послїдка зруйнував ся, то, чи би хотів, чи нї, мусів би всюди іти за Сарканїєм, куди би той єго вів. В обох случаях не потребував він побоювати ся Сіляса Торонталя.

Впрочім хоч Сіляс Торонталь старав ся ставити опір, то все-таки відозвала ся в нїм вся пристрасть грача. Він так якось сам в собі був нерішимий, що й страх і охота брали єго, коли вертав до касина. Слова Сарканього нїби огнем розпалили єму кров. Щасте очевидно було по єго сторонї і то в послїдній годинї так упорно єго держало ся, що дїйстно було би непростимим гріхом, не грати дальше.

Дурний! Він думав так само, як і всї грачі, що теперішність принесе то само, що вже давно належало до минувшости. Замість сказати собі: Я мав щасте — що було таки правдою — він казав собі: Я маю щасте — що було неправдою. А мимо того всї ті, що спускають ся на щасте, не розважають в своїй голові инакше, лиш так само. Они аж надто часто забувають на то, що сказав недавно великий математик француский: Щасте має примхи, але не навичку.

Тимчасом станули Сарканїй і Сіляс Торонталь перед касином, а Поент Пескаде все ішов за ними. Тут спинили ся они на хвильку.

— Та чого стоїте, Сілясе? — напирав Сарканїй. — Та-ж ви преці рішили ся вже грати. А може нї?

— Рішив ся!... Що буде, то буде — відповів банкір, котрий вже набрав відваги, коли станув на послїднім ступени касинового будинку.

— Ви знаєте — відозвав ся Сарканїй знову — що я не люблю нїкому дораджувати. Радьте собі самі, бо я би ще може зле вам порадив.... Підете до рулети?..

— Нї, до „трант е каран“ — відповів Сіляс Торонталь і зайшов на підсїнє.

— Добре робите, Сілясе. Спускайтесь лиш самі на себе! ....Рулета принесла вам майже цїлий маєток.... „Трант е каран“ нехай доповнить то, чого ще не стає.

Оба ходили зразу по салях. В десять мінут опісля видів їх Поент Пескаде, як они засїли до стола, при котрім грали в „трант е каран“.

При сїй грі можна дїйстно сьміло грати. Тут виносить найбільша ставка двайцять тисячів франків. При сїй грі можна побачити самих найбільших грачів. Тут в одній хвили виграють або програють цїлі маєтки і нїчим гра на біржах в Парижи, Ню-Йорку або Льондонї.

При „трант е каран“ забув Сіляс Торонталь зараз на всю свою журу. Він вже не грав зі страхом, але як скажений, або лїпше сказавши, як той, що готов би й себе самого поставити на карту. А чи можна впрочім сказати, що єсть при тім якесь правило, після котрого можна грати і ставити свої гроші? Очевидно, що нема, хоч великі картярі кажуть, що єсть. Тут рішає лиш чистий припадок. Банкір грав отже під дозором Сарканього, котрий в сїй високій грі мав подвійний інтерес, який би не був конець з неї.

В першій годинї були зиск і страта майже однакові. Щасте починало вже хилити ся на сторону Сіляса Торонталя.

Сарканїй і він думали вже, що щасте їх не покине. Дразнили самі себе і домагались ще найвисшої ставки. Але незадовго став банк знову брати верх. Пішли страшні удари один за другим. Аж лячно було дивити ся, як Сіляс Торонталь з викривленим лицем та з вибалушеними очима ловив ся за край стола, за своє крісло, як тиснув банкноти та звитки золота, котрі не хотів випустити з рук, як кидав собою та підскакував, як той, що потапає. А не було нїкого, що здержав би єго над берегом пропасти. Не було кому подати єму руки, котрої би він вхопив ся! Сарканьому анї на думцї не було рушити єго з місця та вивести, заким би він ще зовсїм зруйнував ся, заким би єго голова занурила ся в повени банкротства.

О десятій годинї поставив Сіляс Торонталь послїдну ставку, зважив ся на послїдну, найбільшу ставку. Насамперед виграв, а відтак знову програв. А коли тепер з розчухраним волосєм встав з місця, хотїв би був, щоби всї салї касина завалили ся і присипали собою все, що в них було, бо він вже не мав нїчого — пропали ті міліони, яких він доробив ся на ново своїм банком при помочи міліонів ґрафа Сандорфа.

Сіляс Торонталь вийшов з Сарканїєм, котрий пильнував єго, як би якого арештанта, із саль; оба перейшли через підсїнє, а відтак вибігли з касина на двір. Оба стали втїкати стежками через парк.

Поент Пескаде пігнав зараз за ними. Переходячи попри Капа Матіфу, котрий сидїв на

— **Рада міста Львова** рішила сими днями, щоби осібна депутация попращала Найд. Архикн. Леопольда Сальватора, перенесеного до Загребу. — Дальше подав президент до відомости ради, що п. Ґец, властитель Окоцима дарував свій красний павільон на виставі громадї міста Львова, за що рада рішила п. Ґецови заявити подяку. — З черги відчитав секретар ради письмо п. Л. Дзєдзицкого, котрий з причини заіменовання его краєвим інспектором шкіл складає мандат радного міста.— Опісля відчитано мемориял товариства політехнічного, котре предложило радї проект орґанїзациї періодичних, взглядно постійних вистав промислових у Львові при співучасти товариства політехнічного. Сей мемориял по довшій дискусиї відослано до істнуючої комісиї промислової.— Відтак відчитано петицию польского товариства ґімнастичного „Сокіл", щоби рада спільно з товариством уладила на площи вистави боїще для забави молодежи на взір парку д-ра Иордана в Кракові. Рада рішила трактувати сю петицию реґуляміново. — На конець між иншими справами рішила рада, на внесенє д-ра Ґерстмана переменити 4-клясові мужескі школи ім. сьв. Анни, Мицкевича, Конарского, Сташица і Чацкого на 6-клясові.

— **Вісімгодинна праця** в робітнях галицких зелїзниць державних. Недавно галицкі дирекциї руху державних зелїзниць скоротили по части задля недостачі роботи, по части-ж задля браку кредиту, час працї в своїх робітнях з 10 на 8 годин, в наслїдок чого і зарobок робітників зменшив ся о 20 прц. Однак президент Билиньский поручив телеграфічно знести сю постанову а рівночасно зарядив, щоби установлено взагалї 8 годинний час працї за повною давнїйшою платнею робітникам, дальше дозволив поодиноким дирекциям на случай вичерпаня кредиту, кредит сей переступити, очевидно з задержанем можливої ощадности і се переступленє кредиту оправдати відтак наведеним розпорядженем. Однако щоби оминути надто великого переступленя кредиту, обовязана кожда поодинока дирекция складати справозданя о ходї робіт в своїх робітнях, щоби на случай недостачі роботи в одній робітни, можна до неї віддати роботу иншої робітнї, хвилево перетяженої роботою.

— **Огнї.** В Лисятичах у Стрийщинї від підложеного огню згоріли будинки Миколи Тижбіра. Шкода 200 зр. була обезпечена на тисяч зр. Огонь підложив парібок Цяпка. — В Кобильници волоскій в яворівскім повітї погорів Іван Дорняк і Яцко Крик. Оба мають шкоди на 2500 зр. і не були обезпечені. — Великий огонь був дня 9 с. м. по полудни в Бонові в яворівскім повітї. Сини Павла Підлужного, 5-лїтний Стефан і трилїтний Іван, бавили ся в шопі Андруха Підлужного без догляду і підложили огонь. Від того погоріло девять зовсїм необезпечених господарів, котрі разом мають шкоду на 6250 зр. Дорого коштував недогляд дїтий.

— **Нещасні пригоди.** В Боднарові в станїславівскім повітї Катерина Гамалюк привела на сьвіт дитину, котру зараз задушила і закопала в землю. — В Скоморохах в сокальскім повітї втопив ся несподївано в Бузї селянин Павло Штикало, бо не вмів плавати. Люди не могли віднайти тїла покійника. — В Станїславові при копаню каналу засипала земля двох арештантів, одного зараз убила, а другого смертельно придавила.

— **По пяному.** На пасовиску в Сопові в понедїлок дня 15 с. м. побачив ученик коломийскої школи народної трупа убитого парібка. Цїле тїло було страшно порозбиване і покровавлене. Прийшовши до школи, ученик оповів се учителеви, а учитель зараз дав знати до прокураториї. Вислана комісия вислїдила, що небіщик, син заможних родичів з Вербяжа, став ся жертвою підпитих паробків з Сопова, котрі в такий спосіб закінчили відпуст недїльний. Коло убитого найшли богато покровавлених колів. Жандарми вислїдили небавом богато парібків покровавлених і покалїчених і зараз їх увязнили. — В Перемишлянщинї в Корілічах повісив ся в стодолї знаний пияк Іван Дацїй, а в самих Перемишлянах зарібник Павло Трофимяк упав пяний з воду на землю і вмер від удару серця. Добрі приклади для пяниць.

— **Про збори осінні і погоду.** З Дрогобиччини доносять, що сего року не удали ся там бараболї. Дуже богато погнило в поли і доси ще не скінчено викопувати, бо слота і студінь перебиває. Осінні сїна також ще не зібрані. Часть трави ще не кошена, друга часть лежить в покосах і гниє, а лиш може третя часть зложена в копицї і дожидає погоди, щоби можна єї звезти і умістити в оборогах. В ночи з вторка на середу минувшого тиждня упав в тамошних горах снїг. Люди надїють ся ще довгої осени, а то з причини, що листє з дерев вже поопадало, бо між народом єсть повірє, що єсли листє з дерев упаде в жовтни, то можна надїяти ся легкої і короткої зими.

— **Касарнї жіночі.** В Берлинї постала гадка, щоби дївчата, подібно як мужчини, служили рік або два для публичного добра. Кожда Нїмкиня кажуть тепер у Берлинї — повинна вступити на рік в добровільну службу до публичних інститутів здоровля, до шпиталів і т. п. Але коли-б кожда Нїмкиня-панна справдї послухала того голосу і вступила на рік у службу, то тих шпиталїв і лазаретів було-б для них за мало. Отже треба заложити ґіґієнічні касарнї, то значить касарнї здоровля. В тих касарнях були би салї до ґімнастик, до досьвідів, збори ґіґієнічні і т. п. О тім всім написала ґазета Menschenfreund. Як то перечитали Нїмкинї, дуже їм захотїло ся вступити до тих касарень. Стали писати богато листів до редакциї сеї ґазети. Одна каже, що такі касарнї жіночі виховували би дївчат; якась мама сподїває ся, що доньки з таких касарень могли би скорше виходити замуж. Лїкарі пишуть, що в такім випадку не вмирали би так часто дїти, а панни потїшають ся тим, що як би, не дай Боже, не вийшли замуж, то на старші лїта мали би якусь роботу коло хорих, а через те й шанували-б їх люди. Одно товариство нїмецке занимає ся уже тим, щоби завести однорічну службу жіночу і касарнї жіночі.

— **Померли:** Доміцїлїя з Коцюбиньских Авдиковска, вдова по бл. п. пароху в Мостищах, дня 17 с. м. в Цуцилівцях коло Жидачева в 68 роцї житя. — Іванна з Ступницких Соневицка, жена пароха у Велеснєві коло Монастириск в 44 роцї житя.

Телеґрами.

Земунь (Семлин) 20 жовтня. Вчера по полудни лютила ся тут страшенна градова туча. Град падав величини голубячого яйця, повибивав сотки тисячів вікон, побив склянний перон на двірци і наробив страшенної шкоди.

Париж 20 жовтня. Аґентия Гаваса доносить з Петербурга, що цар вже конає.

Кольонїя 20 жовтня. Köln. Ztg. доносить що покликанє психіятра дра Мержеєвского до Ливадиї стоїть в звязи з вістию, після котрої цариця в послїдних часах в наслїдок жури занепала на силах та що потребує поради лїкарскої.

лавцї та дрімав, аж перепудив его сказавши до него:

— Лагодь ся!... Давай знати очам і ногам!

Та й Кап Матіфу пустив ся зараз разом з ним тим самим слїдом, котрого не можна їм тепер було згубити.

Сарканїй і Сіляс Торонталь ішли побіч себе дальше, та ступаючи крутою стежкою, що вє ся по сїм боцї гори поміж оливні та оранжеві дерева, підносили ся чим раз висше. Крута стежка була для Капа Матіфу і Поєнта Пескаде як раз догідна, бо оба грачі не сходили їм з очий, але они не могли чути, що ті оба говорили з собою.

— Вертайте, Сілясе, до готелю — повтаряв Сарканїй заєдно приказуючим голосом. — Вертайте назад!... Опамятайте ся!...

— Нї!... Ми зруйновані!... Розійдім ся!... Не хочу вас і на очи видїти!... Не хочу вже...

— Ми, розійти ся?.. Та на що!... Ви підете зі мною, Сілясе!... Завтра виїдемо з Монака!... Ще нас на стілько стане, щоби заїхати до Тетуану, а там довершимо наше дїло!

— Нї, нї!... Вступіть ся від мене, Сарканїє, вступіть ся! — відповів Сіляс Торонталь і трутив Сарканього сильно від себе, коли тот хотїв взяти его попід руку.

Сіляс Торонталь пустив ся опісля так скоро наперед, що Сарканїй ледви міг его здогонити. Сам не знаючи, що робить, готов був колишний банкір кинути ся у рвучу воду бистрицї, повисше котрої крутила ся стежка. Одно лиш у него було на думцї, одно не давало ему спокою: втїкати чим скорше з Монте Карльо, де зруйнував ся, втїкати від Сарканього, котрого ради загнали его в пропасть, словом втїкати, куди очи понесуть, не зважаючи, що з ним стане ся.

Сарканїй міркував добре, що коли-б у него не було більше розуму, як у єго товариша, то той би ему утїк. Ба, коли-б так банкір не знав тої тайни, яка могла би згубити Сарканього, або коли-б не міг рішучо пошкодити ще тїй послїдній грі, яку він хотїв відограти, то Сарканїй не богато би робив собі шо з того чоловіка, котрого завів на сам беріг пропасти. Але заким би Сіляс Торонталь міг в ню влетїти, наробив би крику, а Сарканьому треба було недопустити до того.

Від гадки злочину, котрого він готов був допустити ся, до самого злочину, був лиш один крок і Сарканїй був готов єго зробити. Що хотїв зробити на дорозї до Тетуану, то міг зробити і сеї ночи, скоро би лиш не було нїкого в парку.

Але о сїй порі було ще в Монте Карльо богато людий, котрі ішли то горі рампою, то сходили в долину. Сіляс Торонталь міг би крикнути і збіглись би люди на поміч, а убийник хотїв, щоби убийство стало ся серед таких обставин, аби на нїкого не було підозріня. Тому то він і постановив ще виждати. Трохи висше, по тамтім боцї границї держави Монако, на дорозї до Корнїш, що єсть вирубана у висотї двох тисячів метрів в убочи найнизшого підгіря морских Альп, міг Сарканїй зовсїм безпечно виконати то, що задумав. Хто-ж би тут прийшов его жертві на поміч? Як би тут віднайшли тїло Сіляса Торонталя на самім сподї тої дебри, що припирає як раз до сего гостинця?

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Посьпішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·25	7·21	3.41	7·43
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·25	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц-державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) удїляє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр-зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

Підписана фірма продає
Всьо по 95 кр.

Нехай кождий скоро замавляє, бо запас не єсть великий

1 дамска хустка, велика, ві всїх пречудесних сензаційних барвах необходима, штука лише 95 кр.
12. штук франц. батистових хусточок зі шлямами до праня, всї обрублені, лише 95 кр.
1 дамска сорочка з чудесним вставленим гафтом, гарна, преміована лише 95 кр.
1 знаменита мужеска сорочка, біла або кольорова, лише 95 кр.
1 нагавки мужескі або дамскі, бархатові, полотнянкові, або навчішкові, грубі і теплі, лише 95 кр.
8 штук забавок для дїтей, дуже красних, для хлопцїв або дївчат разом лише 95 кр.
1 кольоровий адамашковий обрус в чудних десенях о живих барвах, або білі, лише 95 кр
6 штук адамашкових серветок, о таких самих взорах, і прегарна капа на ліжко, мозаїково вироблена, що до якости знаменита лише 95 кр.
3 пар дамских панчіх зимових, кожда пара иншої барви, сягаючі аж поза колїна, лише 95 кр.
4 пар зимових скарпеток, кожда пара иншої барви грубі і теплі, лише 95 кр.
1 кольоровий обрус адамашковий в чудових десенях або білий лише 95 кр.
1 збанок на воду, високий з найлучшої карльсбадскої порцеляни, не повинен бракувати в жаднім домі, лише 95 кр.
1 порцелянове відро на воду, з накривою і ручкою, лише 95 кр.
2 пречудні порцелянові або шкляні вази, лише 95 кр.
6 штук ложок столових, з найлучшого вічно білого серебра Britania, лише 95 кр.
12 штук ложочок до кави, з тяжкого, массивного серебра Britania. вічно білі, лише 95 кр.
6 штук ножів з посріблюваними вістрями і вилками, 95 кр.
1 хохля зі серебра Britania, тяжка, не до знищеня, красний кусник, лише 95 кр.
1 імітов. брилянтовий перстень зі золота doublé, з імітов. дорогим камінем, лише 95 кр.
1 пара кульчиків з іміт. сьвітло блищачими брилянтами, лише 95 кр.
1 сцизорик, правдивий англїйский, з 4 розличними вістрями, іміт. шільдкрет, лише 95 кр.
1 з штучної пянки файка, з окутем з хиньского серебра, сензаційний кусник для кождого купця, лише 95 кр.
1 цигорниця з морскої пянки, правдива з правдивим бурштинком, різьбою, в елеґанцкім аксамітовім етуі, лише 95 кр.
1 ланцушок до годинника, з досконалого срібного нїклюю, краснім фасонї, золотім або срібнім, лише 95 кр.
1 пречудна хустка шовкова на шию або голову, в найкрасших пречудних барвах, на локоть велика, лише 95 кр.
1 знаменита анґлїйска бритва лише 95 кр.
6 ручників або добрих стирок лише 95 кр.
1 елеґантска скриночка плюшова з прирядами до шитя лише 95 кр.
1 простирало з сильного полотна велике і широке лише 95 кр.
3 хустинки з лїоньского шовку, кожда иншої краски, лише 95 кр.
1 диван перед ліжко роботи мозаїкової в знаменитім виконаню, лише 95 кр.
1 гарний ґарнітур до писаня з дерева або порцеляни лише 95 кр.
1 брошка брилянтова з прекрасними камінчиками імітованими лише 95 кр.
1 купка забавок дитинних, 8 штук дуже гарних лише 95 кр
1 величавий нараменник з золота double висаджуваний камінчиками лише 95 кр
1 пара знаменитих пантофлїв для пань або панів лише 95 кр
1 зарукавок дамский з імітацыї футра, добре ватований лише 95 кр
1 знаменитий млинок до кави найлучшої конструкцыї лише 95 кр.
1 люстровий чорний фартушок з прикрасами лише 95 кр.
1 практична тоалетка зі сховком на гребенї і щітки 95 кр.
Лише 1 зр. 65 кр. знаменита сильна дерка на коні 190/130 цтм. темно сїра з готовою бордурою, дуже тривка.
Богато гроший ощадить кожда дама, котра у мене замовить сукнї. Я продаю матерії на цїлі сукнї дамскі лише 1 зр. 80 кр. Суть то або матерії вовняні або кашміри в найгарнїйших і найновійших красках, в точки або цьвіти.
Лише 2 зр. 40 кр. коштують готові штани мужескі з доброго і тривкого материялу.
Товари, що не подобають ся, відбирає ся назад і заміняє ся. Розсилка відбуває ся під найострійшою контролею, лише за посліплатою або попереднім надісланем гроший.

Бюро комісове APFEL Відень, I.
Fleischmarkt 14/Nc 80

Бюро оголошень і дневників приймає **оголошеня** до всїх дневників **по цїнах оригінальних.**
До Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-у" може лише се бюро аноонси приймати.

Урядовий виказ виграних льосів при тягненю Льотериї загальної Вистави краєвої у Львові 1894 р. висилає франко по надісланю 10 кр. — бюро дневників і оголошень Людвика Пльона, Львів. 81

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

На сезон осїнний поручаю мої машини і знаряди рільничі, молотільнї, млинки, січкарнї, англїйскі ножі до січкарень, машини до шитя, машини до витисканя льну і маку, праси до олію і т. д. Доброта моїх знарядів загально звістна, так що через довгі уже лїта мали они найбільший безперечно відбут в цїлій Австро-Угорскій монархиї, а жадна инша краєва конкуренция невстигла менї пошкодити, позаяк виконане їх в кождім напрямі є добре а притім суть дешеві.

☛ Рабат 5% за збиране замовлень на товари. Просить ся при замовленях о подане докладної адреси, послїдної почти і стациї зелїзничої.

З поважанєм:

Л. І. ПАТРАХ

експорт кіс і машин рільничих **в Стрию** (Галичина). 73

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаен і обор.

На жадане висилаєно катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.